emperyalizme ve faşizme karşı DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

9

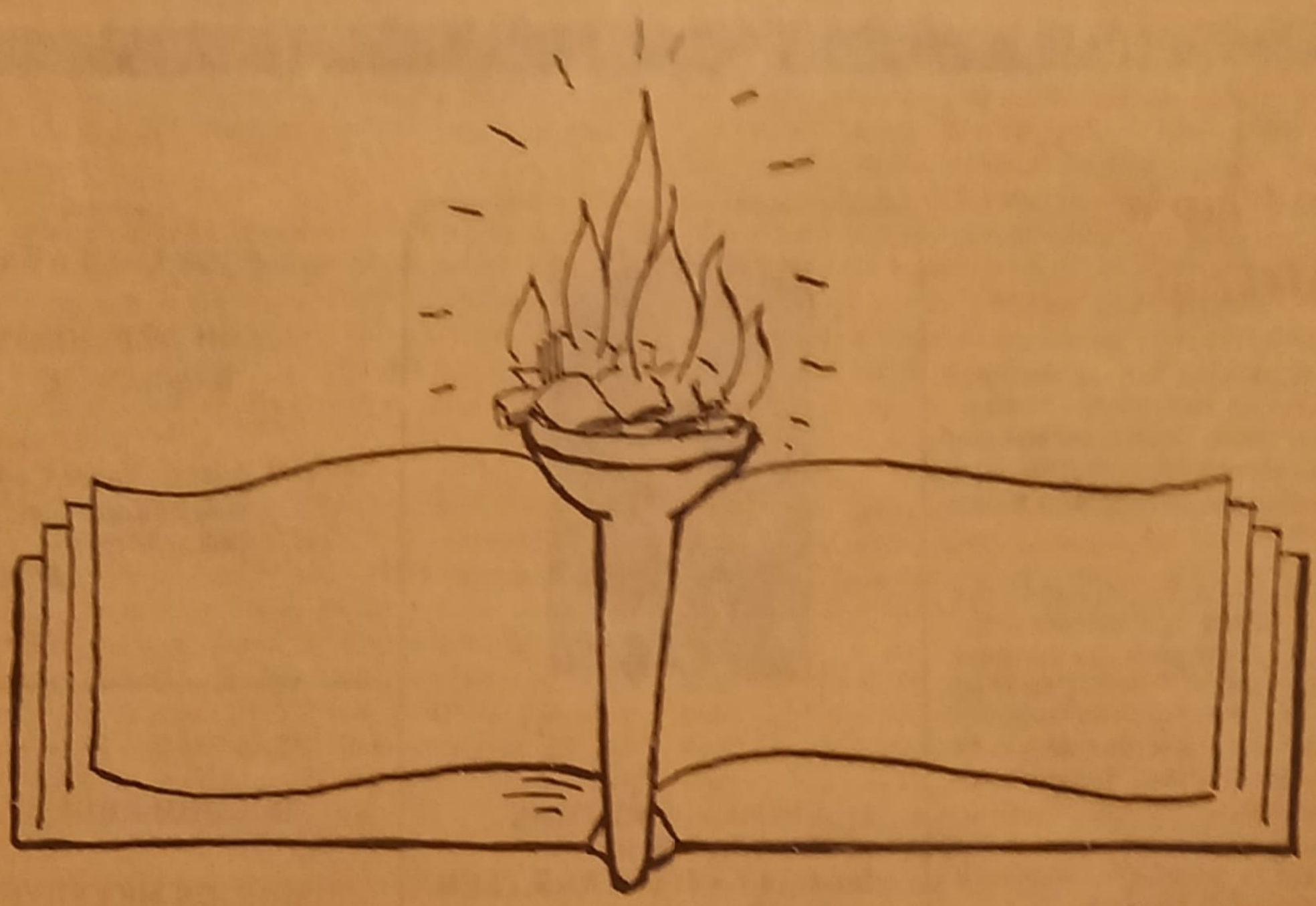

"eğitim düzeni"

500 Kuruş

1 Temmuz 1978

OKUYUCULARIMIZA

TÖB-DER açısından önemli gelişmeleri içinde taşıyan; TÖB-DER'in örgütsel bütünlüğünün geleceğini belirli biçimde etkileyen İstanbul Şubesi ile ilgili gelişmeler nedeniyle Dergimizin bu sayısının yayını geçikti.

21-24 Ağustos tarihleri arasında yapılacağı bildirilen 4. olağan kongre, Ülkemizdeki ayların önemli siyasi olaylarından birisi olma özelliği de taşıyor. Çünkü, Demokratik kitle örgütlerinin, özel olarak da TÖB-DER'in kaderini etkileyecek olan bu kongre için her grup yoğun bir çaba içerisine girmiş bulunuyor.

Devrimci Öğretmenler 4. olağan kongrede, Öğretmenlerin Devrimci Eyleminin Birliği ilkelerinin hayata geçirilmesi için ellerinden gelen bütün çabayı göstermelidirler. Genel Merkez seçimlerinin hazırlığına bütün Devrimci Öğretmenler katılmalı, delegelere Devrimci Öğretmen görüşü bıkmadan anlatılmalıdır.

Devrimci Öğretmenler, 4. olağan kongrenin "Sıradan" bir kongre olmayacağı gerçeğini kavramalı ve çalışmalarını bu yolda derinleştirmelidirler.

Öğretmenlerin Devrimci Eyleminin Birliği, ancak bütün Devrimcilerin ortak çabasıyla gerçekleşecektir.

Devrimci selamlar.

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

Nejdet Uğur'a Açık Mektup

Göreve geldiğinizden beri eğitim-öğretim kurumlarında bazı yüzeysel önlemlerle durumu idare etmeye çalışıyorsunuz. Bir çok konuda faşist güçlerle uzlaşarak halk düşmanlarının işlerini kolaylaştırmaktasınız.

Son olarak, halk için, devrim için eğitim mücadelesi sürdüren öğretmenleri sürgüne göndererek faşist güçlerden bir puan daha aldınız. Rize'de, Tekirdağ'da ve bir çok yerde can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünü sağlamak için faşistlere karşı mücadele eden Devrimci Öğretmenleri kıyıma uğrattınız.

MC'nin sürgün ve zulmü bizi yıldıramadı ki, sizin sürgünleriniz yıldırsın.

Biz, emekçi halklarımızın Devrimci Yol'undan yürümeye kararlıyız. Hiçbir güç bizi bu yoldan döndüremeyecektir.

Bunu unutmayınız.

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN
MURTAZA İÇEN
MALATYA'DA FAŞİSTLER
TARAFINDAN
KATLEDİLDİ.

ANISI YAŞAYACAK!

YAŞAR ÇAĞLAYAN

TARİH ÖĞRENİMİNE
BAŞLANGIÇ

İsteme Adresi: Yaşar Çağlayan
Kuyuyazısı Cad. İncili
Sok. 5/8 Etlik
ANKARA

İBRAHİM ERDEM

SÜRGÜN MEYVEYE
DURDU (Roman)

İsteme Adresi: Posta Kutusu
57 Sirkeci
İSTANBUL

Öğretmenlerin Devrimci Eyleminin Birliği Sorunu Günceldir

TÖB-DER İstanbul Şubesinde, bir süreden beri yaşanagelen olayların ve "bunalım"ın "şube"nin tüm işlerliğini yitirmesinin eşiğine varıp dayanmasının, 4. büyük genel kurulun yaklaştığı bu günlerdeki tüm anlamı, kuşkusuz ki, örgütün ve devrimci öğretmen mücadelesinin geleceği açısından son derece önem taşıyan bir 'uyarı' rolünü ihtiva ediyor olmasında toplanmaktadır.

Gittikçe artan bir şekilde, emekçi ve yoksul halkımızın sömürü ve zulme karşı mücadelesinin bir parçası haline dönüşmekte olan devrimci öğretmen mücadelesinin geleceğine yönelen bir tehdidin haberci veya uyarıcısı. Bunun bütün derinliğine kavranılması, devrimci öğretmen mücadelesi için olduğu kadar, emekçi halklarımızın kurtuluş mücadelesi açısından da zorunludur.

İstanbul şubesinde süregelen olayların kökeninde revizyonizmin demokratik kitle örgütlerine, mesleki-sendikal örgütlere karşı yönelen hakimiyet eğilimi yatmaktadır. Ülkemizde bir süreden bu yana, çeşitli mesleki-demokratik örgütlerde bu türden gelişmeler uç vermektedir. DİSK'in yukarıdan aşağıya, sendika ağalarının satınalınması yoluyla "ele geçirilmesi", ve "Yaşasın DİSK" dönemi hatırlardadır. Kendisini bir "sendikal siyaset çizgisi" ile sınırlayan bir zihniyet, ülkemizin en güçlü ve ilerici sendikalarını bağrında toplayan bir sendikalar konfederasyonunu dağılmanın eşiğine kadar getirmişti. TİP'li sendikalara bile tahammül edemeyen ve fabrikalarda işyerlerinde patron ajanları ile birlikte "goşist avı" sahneleyenler devrimci işçileri işten attırmayı meslek haline getirmişlerdi. Yine bir TÜS-DER ve TÜM-DER'de olanlar da yakından incelenmelidir. Bu örgüt, yönetimlerini bir kere ele geçirmiş olanlar, buraları kendi siyasi varoluşları için vazgeçilmez bir dayanak olarak sonuna kadar elde tutma uğruna bu örgütlerin bütün hayatiyetlerini ve demokratik işleyişlerini ortadan kaldırmışlar bu yolla tabanlarındaki en geniş devrimci potansiyele kapılarını kapamak durumunda kalmışlardır. "Bu maocu", "bu goşist" diye diye üye kaydetmeye bile yanaşamayan, tabandaki çığ gibi büyüyen devrimci potansiyelin gerisinde kalan 3-5 küçük burjuva aydınının kendilerinin "siyaset yapma" gereksinimlerini yerine getiren birer tekkeye çevirmişlerdir. Demokratik işleyiş yokedilmiş, üye kayıtları, örgütlenme ve tabanın devrimci mücadelesini yönlendirip geliştirme tamamen birtarafa bırakılmış, bunun yerine kendilerini geçen gelişmeleri "işçi sınıfı siyaseti" adına(!) köstekleme olmuştur. Yönetimi ele geçiremedikleri alanlarda da "kendi demokratik örgütlerini(!)" kurma eylemi her an gündemde tutulmaktadır.

Revizyonizm, devrimci mücadele karşısında bölücü ve dağıtıcıdır. Demokratik işleyişten yana değil, yukardan aşağıya anti-demokratik bir zihniyete dayanır. Kitleleri, kitleler adına kendilerinin, yalnız kendilerinin yönetebileceği iddiasındadırlar. Devrimci mücadelenin, kitlelerin devrimci siyasi inisiyatifinin geliştirilmesinden değil, kitleleri sözüm ona "işçi sınıfı adına" tahakküm ve baskı altında tutmaktan yanadır.

Bütün bu ve benzeri olumsuz özellikleriile, revizyonizm, devrimci öğretmen hareketinin gelişiminin önüne dikilmiştir. Bu engel aşılabilecek midir? Devrimci öğretmen hareketinin önüne dikilen bu tehdidin bertaraf edilebilmesi, emekçi halkımızın kurtuluş mücadelesinin bir parçası olan öğretmen mücadelesinin revizyonizmin parçalayıcı ve dağıtıcı tehdidinin karşısına örgütün birliğini ve işlerliğini sağlayacak, devrimci bir alternatif yaratabilecek midir?

Önümüzdeki günler bu soruların cevabının verileceği günler olacaktır.

Öğretmenlerin devrimci eyleminin birliği sorunu günceldir.

20 MART DİRENİŞÇİLERİ CEZALANDIRILAMAZ

Azgın faşist saldırıları, katliamları protesto için emekçi halklarımızın 20 Mart'ta giriştiği direniş, bütün gerici güçlerin yüreğine korku salmıştı.

CHP Hükümeti, hep bir ağızdan "direnişçiler cezalendirilsın" diye bağıran faşist güçlerin isteğine uyarak direnişe katılanlar hakkında soruşturma açmıştı. Halktan yana olduğunu, "umut" olduğunu iddia eden, boi boi bunun eğirtkanlığını yapanlar, emekçi halklarımızın saldırganlara karşı meşru savunma hakkını kullanmasına karşı çıkmakta ve böylece kimden yana olduklarını bir kez daha kanıtlamaktadırlar.

Halk güçlerinin kendilerini savunmak için giriştiği eylemleri faşistlerin eylemleriyle aynı kaba koyan, "sağa da sola da karşıyız." safsatalarıyla faşistlerle uzlaşan CHP Hükümeti meşru savunmanın bir ifadesi olan 20 Mart Direnişine katılan işçi, öğretmen ve memurları cezalandırmaktadır.

Binlerce TÖB-DER üyesi hakkında başlatılan soruşturmalarda şimdiye kadar birçok devrimci öğretmen ve memur sürgün edilmiş, idari ve adli baskılara uğratılmıştır.

Ankara Milli Eğitim Müdürlüğünde direnişe katıldıkları için sürgün edilen ilerici-devrimci kişilerin sayısı beşi bulmuştur. Bir çok kişi hakkında lüzumu muhakeme kararı alınmıştır. Öğretmenler hakkında düzenlenen soruşturmalar da bütün hızıyla sürmektedir.

Hükümet, doğacak tepkilerden korktuğu için öğretmenlerin soruşturmasını yaz tatiline ertelemiştir.

Öte yandan M.E.B. merkez örgütünde çalışan devrimci memurlar da grup grup mahkemeye verilmektedir. Direnişe katılan TÖB-DER ve TÜM-DER üyelerinin cezalandırılması karşısında, bu örgütlerin genel merkezleri suskunluk içindedir. Cezalandırılmak istenen aslında bu üyelerin şahsında TÖB-DER ve TÜM-DER'dir. Her iki örgütün genel merkezleri bu şaşkınlıktan ne zaman kurtulacak acaba?

CHP Hükümeti bilmelidir ki, meşru savunma hakkının cezalandırılması demek, faşist güçlere teslim olmak demektir.

20 Mart direnişinin cezalandırılması, sömürü ve zulüm düzeninin yıkılışını engelleyemeyecektir.

YAŞASIN 20 MART DİRENİŞİMİZ

ARTVİN'DE DEVRİMCİ MÜCADELE YÜKSELİYOR

Artvin'de Sendikal Mücadele

Bilindiği gibi kamu kesiminde çalışanlar yıllardır Grevli-toplu Sözleşmeli sendika hakkı ni isterler. Ancak bu hakkın nasıl alınacağı konusunda üye tabanında sağlıklı çalışmaların yapıldığı söylenemez. Slogan olmaktan öteye gidemeyen bu istek, bu gün de hala çözümlenmiş değildir. Üstelik çağımızda ve ülkemizde derneklerdeki örgütlenmeler sendikalara göre geri örgütlenme biçimidir. Kaldı ki sendikalar ülke çapında verilen genel siyasi mücadelenin bir aracı ve etkin bir örgütlenme biçimi olduğuna göre bu hakkın alınmasının güncelliği ve zorunluluğu ortadadır.

Artvin Bölgesindeki hem sendikal çalışmaları yürütmek, hem de örgütler arası diyaloğu güçlendirmek, *faşizme karşı tüm çalışanların eylem birliğini sağlamak amacıyla* Demokratik Kitle Örgütleri yönetim kurullarıyla ortak bir toplantı yapılmıştır. Bu toplantıya, TÖB-DER, TÜTED, TÜMADDER, TÜM-DER, Halkevleri, ZİRAAT-DER'in temsilcileri katılmışlardır. Toplantıda DKÖ' nin yapısı, işleyişi ve görevleri, sendikal çalışmalar gündemin ağırlık noktasını oluşturmuştur. Daha sonra bu anlamdaki toplantı TÖB-DER Şubelerinin yönetim kurullarıyla yapılmıştır. Özellikle sendikal çalışmaları yürütecek, yönlendirecek üç kişiden oluşan merkezi bir komite kurulmuştur. Ayrıca TÖB-DER Şubelerinde ve diğer DKÖ' de bu çalışmalardan sorumlu birer temsilci saptanmış, ve komite çalışmasını yürütmekle görevlendirilmiştir. Ortak bir çalışma programı oluşturmak için her örgüt üye tabanlarında sendikal hakların alınması yolunda yapılacak çalışmaları tartışmış, ve taslak programa göre öneriler getirmişlerdir. Bu öneriler ışığında program oluşturulmuştur. Buna göre:

1- Bildiri, afiş, imza kampanyası ve anketlerle konunun üyelere ve kamu oyuna benimsetilmesi öngörüldü.

2- Her örgüt, sürekli seminerlerle, sendika sorununu üyelerle tartışacak ve eylem biçimlerini saptayacaktır

3- Merkezi bölgelerde, her örgüt bu anlamda toplantılar düzenliyecektir.

4- İlçelerde aynı tarihte ve saatte kapalı salon toplantıları düzenlenecektir.

Çalışma programında belirlenen bu konularda yürütme görevini alan sendika komitesi bir buçuk aylık çalışmasında sendika konusunda araştırma yapmış ve eğitim broşürü hazırlamıştır.

Yukardaki program ışığında bildiri yayınlamış, tüm bölgelerde dağıtılmış,afişleme yapılmış, anket uygulanmış ve imza kampanyası açılmıştır. İlçelerden gelen imzalar toplu olarak TBMM. Dilekçe Komisyonu'na gönderilmiştir. Her örgüt üye tabanlarında sürekli seminerler yapmıştır. Yusufeli, Artvin, Göktaş, Hopa ve Ardanuç'ta kapalı salon toplantıları düzenlenmiştir.

Bütün bu çalışmalar yapılırken kamu kesiminde çalışanların sendika konusunda bilgilendirilmeleri, bu hakkın alınabilmesi için eylem platformuna çekilebilmeleri tüm çalışanların devrimci eyleminin birliğinin sağlanabilmesi amacına yönelikti. Bütün bu çalışmalar sırasında "Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkımız, tüm çalışanların ortak mücadelesi ile alınacaktır." ilkesi kitleye mal edilmiştir.

Ayrıca yeni öğretim yılında bu hakkın alınması doğrultusunda eylemler konuşması görüşü benimsenmiştir.

YAŞASIN ÇALIŞANLARIN GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI MÜCADELESİ

Oligarşinin Baskıları Artvin Halkını Yıldıramayacaktır

Oligarşi son günlerde Artvin'de sistemli bir baskı hareketine girişmiştir. TÖB-DER ve Halkevi Şubelerinin ortaklaşa düzenledikleri bir geceden sonra her iki şubenin yönetim kurulları 142. maddeyi ihlal ettikleri gerekçesiyle gözaltına alınmışlardır. TÖB-DER ve Halkevi şubelerinin kapatılmasıyla sonuçlanan bu baskılar üzerine, Artvindeki bütün orta dereceli okullar boykota gitmişler ve karakolu kuşatmışlardır. Bunun üzerine her iki şubenin yöneticileri serbest bırakılmışlardır.

Aynı günler de TÖB-DER üyesi bir çok öğretmen hakkında " öğrenim özgürlüğünü bozdukları, öğretmen-öğrenci ilişkilerini zedeledikleri" gerekçesiyle bakanlık müfettişi tarafından soruşturma açılmıştır.

BASKILAR DEVRİMCİ MÜCADELEMİZİ ENGELLEYEMEYECEKTİR!

ARTVİN'Lİ DEVRİMCİLER

BÜTÜN GERİCİ DERS KİTAPLARINA HAYIR

Milli Eğitim Bakanlığında son günlerde yapılan çalışmalardan anlaşılmaktadır ki, CHP hükümeti, MC döneminde yazdırılan faşist, ırkçı, gerici ders kitaplarını önümüzdeki dönem öğretimden kaldıracak, bunların yerine ise MC'den önceki müfredat programlarına göre hazırlanan eski kitapları bir yıl süre ile okutacaktır. Öte yandan MC dönemlerinde değiştirilen müfredat programlarının yeniden hazırlanarak, yeni ders kitaplarının bu programlara göre yarışma yoluyla yazdırılacağı ve bunların gelecek yıllarda okutulacağı belirtilmektedir.

"Çalışmaların önümüzdeki öğretim yılına yetiştirilemeyeceği" gerekçesine dayandırılan bu kararın bugün taşıdığı anlam nedir? Ve bu kararın Devrimcilere yüklediği görevler nelerdir?

Devrimci Öğretmen'in 8. sayısında Ders kitaplarının niteliği ve nasıl aşılabileceği üzerinde durulmuş, ders kitaplarının ikincil öge olduğu, asıl incelenmesi ve değiştirilmesi gerekenin müfredat programları olduğu, ders kitaplarının içeriğinin müfredat programlarına göre düzenlendiği belirtilmişti. Aynı yazının son bölümünde de, TÖB-DER Genel Merkezinin müfredat programları ile ders kitaplarının değiştirilmesi yönünde bir çalışmaya girişmesini önermiştik. Ancak, Genel Merkez'de bu konuda bugüne kadar bir çalışmaya rastlayamadık.

Ülkemizde sol hareketin ve buna bağlı olarak da öğretmen hareketinin zayıf ve dağınıklığı, TÖB-DER'in eğitim-öğretim konularında yeterli ve devrimci bir çalışma yürütmemesi nedeniyle emekçi halklarımız, bugünkü düzende okulların karşı-devrimci, halk düşmanı yüzünü hiçte yeterli biçimde kavrayamadı. Milyonlarca işçi ve köylü, çocuklarının küçük burjuva "kazanç güdüsü" düşüncesi ile, kölece aşağılanma, öteki uluslara karşı kışkırtma ve dinsel duygularla nasıl planlı biçimde zehirlendiğini kayıtsızca izliyor. Oligarşi, bugünkü okul sistemiyle, grev kırıcılarını, bahçe köpeklerini, yükselme hırsıyla yanıp tutuşan insanları, kölece bir bağlılıkla çalışan ucuz iş gücünü yetiştirmeye çalışmaktadır. Oligarşinin bu programı uzun vadilidir. Ve hükümet değişikliklerinden fazlaca etkilenmemektedir.

Emekçi çocuklarının, devlet eliyle zehirlenmesi karşısındaki bu olay çeşitli biçimlerde sürdürülmektedir. Bütün ilerici ve devrimciler, öğrencileri sadece bu tür etkilerden korumakla kalmayıp, onlara sınıf bilincini, sömürü ve zulüm düzenine karşı mücadele etme kararlılığını kazandırmanın bugün ne kadar önemli bir görev olduğunu kavramalıdırlar.

Ecevit hükümetinin ve M.E.B.'nın ders kitaplarıyla ilgili girişimleri "Özgürlükçü Demokrasi"nin yerleştirilip-korunmasına yöneliktir. Besbellidir ki, "Özgürlükçü Demokrasi"nin ders kitapları da "Özgür Kafalı" kişiler tarafından yazılacaktır. Ülkemizde bu "Özgür Kafalı" kişiler okullara politikanın sokulmaması gerektiğini iddia etmektedirler. Ve onlar, eğitimin "saf, özgür insanlığa" yönelmesini istemektedirler. Sınıf mücadeleleri çağında eğitimin böyle bir hedefi olabilir mi?

M.E.B.'nın, ders kitaplarına, hakim sınıfların emekçi halklarımıza karşı özel bir mücadele aracı olarak baktığı gün gibi açıktır. Ders Kitaplarının "politik açıdan tarafsız", "okullara politikanın sokulmasını engelleyici" bir biçimde hazırlanması palavradan ve çarpıtmadan başka bir anlama gelmez. Bundan da önemlisi, CHP "Özgürlük, Demokrasi, Sınıfsal uyum, Barış, Vicdan Özgürlüğü" gibi laflarla burjuvazinin sınıf diktatörlüğünün pekiştirilmesini amaçlamaktadır.

Okullarda politika yapılmamasını istemek, buna yönelik hazırlıklar yapmak, insanların ekmek yememelerini, su içmemelerini istemek kadar aptalca bir şeydir.

Ecevit hükümetinin bugün okullarda uyguladığı politika ve bunun bir parçası olan ders kitaplarıyla ilgili hazırlıklar, bir bütün olarak sınıf mücadelesini engelleme, emekçi çocuklarının bilinçlenmesinin önüne geçme amacına yöneliktir. Ders kitapları ile ilgili hazırlıklar tümüyle oligarşinin çıkarlarına yöneliktir. MC zamanında okutulan ders kitapları ile uygulanan müfredat programlarının küçük değişikliklerle yeniden hazırlanmasının anlamı budur. MC'lerden önce okutulan ders kitapları ile, MC'nin hazırlatıp okuttuğu kitaplar arasında bir niteliik farkı, (öze ilişkin fark) yoktur. MC'nin kitaplarının içeriğinin öncekilere göre daha gerici olması, eski kitapların okutulmasına haklı bir gerekçe olamaz.

Emekçi halklarımızı ve öğrencileri, kötüierden birisini okumak zorunda bırakan bir karar gerici bir karardır. Kul, köle, ucuz işgücü yetiştirmenin bir biçimini başka bir biçimine tercih etmek ilerici bir davranış olamaz.

Bu anlamda,

1. MC'nin ders kitapları derhal uygulamadan kaldırılmalıdır. Önümüzdeki öğretim yılında MC öncesi ders kitaplarının (eski kitaplar) okutulması kararı değiştirilmeli ve öğretmenler ders konularında serbest bırakılmalıdır. Ders kitaplarının hazırlanışına TÖB-DER de katılmalıdır.

2. Yeni müfredat programlarının hazırlanması işi, ABD yetiştirmesi "eğitim uzmanı" ya da "eğitim mühendisi" bozuntularına terkedilemeyecek kadar önemli bir iştir. Yeni müfredat programlarının hazırlanışına TÖB-DER, öğrenci ve veli temsilcileri de katılmalıdır.

Devrimci-ilerici kişi ve kuruluşlar olarak, eğitim-öğretim ile ilgili ilerici görünümlü fakat aslında gerici uygulamalara karşı çıkmalı ve bunu emekçilere, öğrencilere anlatmalıyız.

Biz devrimciler olarak "okullarda politika istiyoruz, bizim politikamızı! Öğrencilere vereceğimiz eğitim politik olacak, yani onları devrimci yapacağız. Sınıflı toplumda politik olmayan bir eğitim yoktur. Ve de olamaz. Çünkü sınıflı toplumda toplumsal yaşamın A'sı, B'si, işte bu sınıfların mücadelesidir, politikadır.

İleriye doğru uzanan sınıfın çıkarları, daima aynı zamanda, bütün insanlığın gelişiminin, kültürel geleceğinin de çı-

karlarıdır. Yani gençliğin de, Okul apolitize edilmemeli, devrimcileştirilmeli, çürüyen egemen sınıfın bir aleti olmaktan çıkarılmalı, gelişen sınıfın bir aleti haline getirilmelidir." (Edwin Hoernle, Das Proleteriche Kind, Sayı 6, sayfa 15)

Ders kitaplarının ve müfredat programlarının demokratikleştirilmesi, Devrim için Eğitim mücadelesinin bir parçası olarak kavranmalıdır. Şimdi yapılması gereken, faşist ve gerici güçlerin tahrip ettiği eğitimde, öğrencileri aşırı derecede aptallaştırıcı yöntemlerin yerine, daha "ılımlı aptallaştırma" yöntemlerini geçirmek değil, öğrencilerin gelişmesinin önündeki bütün engelleri kaldırmaktır. Bu doğrultuda bir mücadele yürütmektir.

TÖB-DER, Genel Merkezi bu konuda üzerine düşen görevi yapmalı ve herşeyi M.E.B.'ndan bekleyen tutumundan vazgeçerek bu mücadeleyi örgütlemelidir. Öğretmenlere yardımcı ders kitabını hazırlamalıdır.

Önümüzdeki dönem, öğrenciler hala gerici kitapları okumak zorunda kalırlarsa, öğretmenler anti-demokratik müfredat programlarını uygulamak zorunda kalırlarsa bunun sorumlusu Genel Merkez olacaktır.

Ders kitaplarının ve okulların demokratikleştirilmesi için görev başına.

POL-DER KAPATILAMAZ

Devrimci-İlerici-Yurtsever ve demokrat polislerin mesleki demokratik örgütü olan POL-DER, son günlerde faşist güçlerin boy hedefi haline gelmiştir. Ankara Şubeki yakılan; Genel Merkezi tahrip edilen POL-DER bugün bütün karşı devrimcilerin koro halinde suçladığı bir kuruluştur. CHP'li İçişteri Bakanının da dahil olduğu bu koro istediği kadar çırpınsın, polisler arasında devrimci düşüncenin yaygınlaşmasını engellemeyecektir.

Bütün devrimciler ve demokratik örgütler POL-DER'in kapatılması girişimlerine karşı çıkmalıdırlar.

POL-DER'İN KAPATILMASINA
HAYIR

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN TÖB-DER YÖNETİMİNE

Şube seçimlerinde Devrimci Öğretmenlerin başarıları devam ediyor. Son günlerde yapılan seçimlerde Devrimci Öğretmen'in yönetime seçildiği şubeleririn bazıları şunlardır:

Aybastı, Vezirköprü, Kavak, Ladik, Mesudiye, Ünye, Devrek, Tunceli, Bigadiç, Altıntaş, Emet, Sincanlı, Ulubey, Eşme, Karanallı, Biga, Bergama, Kargı, Köyceğiz, Malkara, Çerkesköy, Kırklareli, Lalapaşa, Havza, Sandıklı, Kozaklı, Karşıyaka, Uşak, Karapınar, İskilip, Erciş, Giresun, Ürgüp, Rize, Ardeşen, Fındıklı, Çayeli, Çamlıhemşin, Fatsa, Perşembe, Kınık, Sultandağı, Orhaneli, Osmaniye, Kangal, Hacıbektaş, Pazarcık, Haymana, Edirne, Kıbrıscık, Ardahan, Tonya.

YAŞASIN ÖĞRETMENLERİN
DEVRİMCİ EYLEMİNİN
BİRLİĞİ!

RİZE VE GAZİANTEP VALİLERİ KİME HİZMET EDİYOR?

Muhalefette iken TÖB-DER üyelerinin kıyılmasını "şiddetle" eleştiren, sürgünleri hükümet olma yolunda istismar eden CHP, iktidara gelince TÖB-DER üyesi Devrimci Öğretmenlere savaş açtı.

Bir devrimcinin yapması gereken görevleri yılmadan yerine getiren K.Köroğlu, Eğitim Enstitüsünde faşist çetelere karşı da aktif olarak mücadele etmiş ve okulda faşist işgalin kırılmasına yardımcı olmuştur. Arkadaşımızın bu davranışı, hem faşistleri, hem de CHP İl Yöneticilerini ve Valiyi -her nedense- rahatsız etmiş ve CHP İl Başkanı ile Vali MEB.na çektikleri bir şifreli telle, Kazım Köroğlu'nun "Rize ile ilişki kuramıyacağı bir yere atanması" nı istemişlerdir. (Utanmasalar yurt dışına gönderin diyecekler.)

M.E.B. isteği uygun görmüş ve Kazım Köroğlu'nu Posof'a sürmüştür.

Benzer bir olay da Gaziantep'te oldu. TÖB-DER üyesi 5 öğretmen, 1 Mayıs kutlamalarına katıldıkları gerekçesiyle Vali Cezmi Kartay tarafından açığa alındı. Yapılan soruşturmalar sonucunda öğretmenlerin suçsuz olduğu anlaşıldığı halde, göreve iade edilmediler. Daha sonra Valinin şifreli isteği ve Bakanın onayı üzerine öğretmenler çeşitli yerlere sürgün edilmişlerdir. Sürgün edilenlerin içinde bir de bayan vardır ve eşi Gaziantep'te öğretmendir. Bir başka öğretmen ise, özel öğretim alanında (körler okulu) görevli olduğu halde ilgisi olmayan bir göreve atanmıştır.

Öte yandan Tekirdağ'da ikisi İlköğretim Müfettişi, ikisi de Eğitim Enstitüsü öğretmeni olmak üzere 4 Devrimci Öğretmen, halkın devrimci mücadelesine aktif olarak katıldıkları için çeşitli yerlere sürgün edilmişlerdir.

Devrimci Öğretmen olarak, M.E.B.'nın bu uygulamalarını şiddetle protesto ediyor ve arkadaşlarımızın görevlerine iade edilmelerini istiyoruz. Bu uygulamalar, TÖB-DER üyelerini sindirmeye yöneliktir. Rize ve Antep Valileri görevlerinden alınmalıdır.

KAHROLSUN FAŞIZM,
YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

ÖĞRETMEN YETİŞTİRME ÇIKMAZI

"Biz, eğitim alanındaki çalışmamızın burjuvaziyi devirme mücadelesinin bir parçası olduğunu söylüyoruz. Biz açıkça ilan ediyoruz ki, hayattan ve siyasetten ayrılmış (bir) eğitim yalan ve ikiyüzlülüktür." (LENİN)

Uzun süredir bir çıkmaz içinde olan öğretmen yetiştiren kurumlarla ilgili olarak gündeme gelen tartışmalar, eğitim alanındaki mücadelenin nasıl kavranılması gerektiği konusunda da devrimcilere önemli ip uçları sunmaktadır.

Ecevit Hükümeti tarafından iki de bir kapatılan, bazıları da hiç öğretime açılmayan Eğitim Enstitüleri bu tartışmaların ve yeni gelişmelerin odak noktasını oluşturmaktadır. Ecevit Hükümeti, Eğitim Enstitülerinde bazı yüzeysel önlemlere girişerek öğretmen yetiştirme sorununu çözmeye çabalamaktadır.

Türkiyede öğretmen açığı ile ilgili olarak gösterilensayılar güven verici değildir. Etkili ve yetkililerimiz bu açığı 40-50 binlerle belirtmektedirler. Bu sayı, okulların öğrenim yılı başında bildirdikleri açıkların *kabaca toplamını* yansıtmaktadır.

1976-1977 öğretim yılı sonunda, ilköğretimde %89, ortaöğretimde %36, yüksek öğretimde %11 olan çağ nufusunun okullaşma oranı, (ki bu oranlar M.E.B.nın resmi sayılarıdır ve gerçekte daha da düşüktür.) göz önüne alınırsa öğretmen açığının boyutları da tahmin edilebilir. Okul ve öğrenci dağılımındaki dengesizlikler, doğu-batı, kır-kent ayrıcalıkları da öğretmen açığını karmaşıklaştırmakta ve planlamaya rağmen öğretmen yetiştirme işi raslantılara göre yürüyüp gitmektedir. Ders araç ve gereçlerinin yetersizliği, bina vb. eksiklikler nedeniyle geri bıraktırılmış ülkelerde öğretmen, eğitimin ana ögesini oluşturmaktadır.

Türkiye'de uygulanan eğitim sisteminin ayrıntılı bir incelemesini DEVRİMCİ ÖĞRETMENİN7. sayısında (DEK özel sayısı) yapmış ve orada 1949'lardan sonra ve K.V.Woffort ve Maske adlı uzmanların raporlarının ışığında öğretmen yetiştiren kurumların tam anlamıyla emperyalizmin denetimine sokulduğunu belirtmiştik.

1960 sonrasında ise öğretmen yetiştirme işine yeni boyutlar kazandırılmak istenmiştir. Bu amaçla 1966 da Paris'te toplanen uluslar arası bir konferansta (Türkiye de bu konferansa katılmıştır.) "nitelikli öğretmen yetiştirmek için öğretmenlerin yüksek öğretimden geçirilmesi" önerilmiştir. Bu öneri 12 Mart sonrasu hükümetlerince "Eğitim reformu" adıyla uygulamaya konulmuştur.

Oysa, "nitelikli öğretmen" yetiştirilmesi sorunu ile öğretim süresinin uzatılmasının veya öğretmenlerin yüksek öğretimden geçirilmesinin *doğrudan* bir ilişkisi yoktur. İktidar gücünü elinde tutanlara bağımlı, içerik ve biçim yönünden orta öğretim statüsünü aşamamış, bilimsel ve idari özerkliği olmayan kurumların öğretim süreleri istenildiği kadar uzatılırsa uzatılsın " nitelikli öğretmen" yetiştirilmesi sağlanamaz. Çünkü, önemli olan öğretim süresinin uzunluğu ya da kısalığı değil *eğitimin içeriğidir.*

1973'te çıkartılan Milli Eğitim Temel Yasası'nın gerekçesinde " bir okul ancak öğretmenleri kadar iyidir." denilmiştir. M.E.B.'na bağlı okullarda lisans ve linasüstü düzeylerde öğretmen yetiştirilmesi kararlaştırılmıştır. Yukarıdaki yargının soyutluğu bir yana, Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısı dikkate alınmadan, Avrupa standartlarında öğretmen yetiştiriyoruz iddiasıyla halkın karşısına çıkılması aldatmacadan başka bir şey değildir. Bu uygulama, sorunu çözmek yerine daha karmaşık ve içinden çıkılmaz bir hale sokmuştur. Hele

Deneme Yüksek Öğretmen Okulu, Mektupla Öğretmen yetiştirme gibi tasarılarla desteklenen bu girişim, karışıklığı bir kat daha artırmıştır. Bu anlayışa damgasını vuranlardan Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bölümü yetkilisi Selahattin ERTÜRK'ün "Eğitimde program geliştirme" adlı ve 1974 de M.E.B. tarafından öğretmenlere parasız dağıtılan kitapta "Eğitimde öğretmen yetiştirme ile uğraşmanın yanlış olduğu, bunun yerine eğitim uzmanı, Eğitim Mühendisi yetiştirmenin ve program geliştirmenin gerekli olduğu" uzun uzun anlatılmaktadır. Öğretmenlerin M.E.B. tarafından hazırlanan program ve kitapları *sadece* aktarmakla görevli olması gerektiğini savunanlar öğretim süresini uzatmakla "Nitelikli Öğretmen" yetiştirme çabasında olmadıklarını açıkça ortaya koymaktadırlar.

MC. döneminde Eğitim Enstitüleri ve öğretmen liselerinin yukarıdan aşağıya, devletin desteği ve öncülüğü ile faşistleştirilmesi çabaları, Devrimci-İlerici kişi ve kuruluşların mücadeleleri ile belli bir kesintiye uğratılmıştır. Ecevit Hükümetinin Danıştay kararlarını uygulamak zorunda kalması ve ayrıca Devrimcilerin mücadelesiyle bu kurumlarda bazı yüzeysel önlemler alınmış fakat *faşist örgütler dağıtılmadan* ve işgalcilerle birlikte " Barış içinde" bir arada eğitim sürdürülemiyeceği bugün pratik olarak kanıtlanmıştır. *Sadece* yöneticileri değişmekle sorunun çözümlenemiyeceği iyice anlaşılmıştır. Bu kurumlardaki faşist örgütlenme ve işgale karşı devrimcilerin giriştiği veya girişeceği her türlü eylemin karşısına "goşistlik" safsatasıyla veya polis ve askerle çıkmak, işgalcileri ve canileri öğrenci sayarak bu kurumların *işleyişini, yapısını ve okutulan derslerin içeriğini* değiştirmeden öğretmen yetiştirme sorununun çözüleceğini sanmak ve bu yolda yürümeye ısrar etmek sonuçları bakımından çok tehlikeli olacaktır.

Öğretmen yetiştiren kurumlardaki devrimci mücadeleyi, genelde yürütülen anti-emperyalist, anti-faşist mücadeleden koparmadan onun hedeflerine ve çizgisine uygun olarak yürütmek ve faşist güçlere ve örgütlenmelere karşı mücadeleyi *emperyalist eğitim anlayışlarının çeşitli biçimlerine karşı* mücadele ile bütünleştirmek gerekir. Bu gün olumlu bir gelişme olarak görünen öğretmen ve öğrenci bileşimindeki değişmenin yararlı olabilmesi için yukarıdaki gerçeğin iyi kavranılması ve bu kurumlarda öğretmen-öğrenci-hizmetli ve memurların anti-faşist devrimci birliğinin oluşturulması zorunludur. Faşist işgalin kırılmasının başarısı bu oluşumun gerçekleşmesinde yatmaktadır. "Solcu" geçinen kimi okul yöneticileri, devrimci öğrencileri ve onların örgütlerini tanımama hastalığından vazgeçmeli ve en kısa zamanda öğrencilerle sağlıklı diyaloglar kurmalıdırlar.

SONUÇ VE BAZI ÖNERİLER

Öğretmen yetiştirme sorununu içerik-biçim ve diğer yönlerden bir *bütün* olarak kavramak gerekir. Eğitim Enstitülerinin öğretim sürelerini uzatmak veya *sadece* yönetici ve öğretmenleri değiştirmek tek başına bir anlam taşımaz. Bu nedenle:
1- Mevcut okul sistemi, öğretmenlerin tek kaynaktan yetişmesini sağlayacak bir yapıya kavuşturulmalıdır. Bunun için idari ve bilimsel özerkliği olan " eğitim akademileri" bünyesinde öğretmen yetiştiren kurumların bütünleşmesi sağlanmalıdır. Hayalciliğe karşı çıkılmalıdır.
2- Öğretmen liseleri eski durumuna, yani ilkokullara öğretmen yetiştiren öğretmen okulları statüsüne döndürülmelidir ve bu okullara özellikle köy çocukları alınmalıdır. Öğrenciler son sınıfta gerçek anlamda bir uygulama yapmalı ve bu sürede kendilerine ücret ödenmelidir. Ayrıca öğrenciler yönetime katılmalıdır. Yine bu okullar, program ve kadro bakımından " eğitim akademileri" ile bağımlı çalıştırılmalıdır.
3- Mevcut durumuyla hangi statüdeki okulları öğretmen yetiştirdiği, lisans mı, ön lisans mı olduğu belirlenemeyen iki yıllık eğitim enstitülerinin bir bölümü öğretmen okulları statüsüne, bir bölümüde " eğitim akademileri" bünyesinde yeni bir statüye kavuşturulmalıdır.
4- Üç yıllık eğitim enstitüleri, idari ve bilimsel özerkliği olan " eğitim akademileri" haline getirilmelidir. Öğretmen yetiştiren diğer bütün kurumlar akademiler bünyesinde merkezleştirilmelidir. Öğrenciler, okulun yönetimine katılmalı ve son sınıfın tümünde veya ikinci sömestresinde gerçek bir uygulama ve staj yapmalıdır. Uygulama ücretli olmalıdır. Akademileri bitirenler orta öğretime branş ve sınıf öğretmeni olarak atanmalıdır.
5- Öğretmen yetiştiren kurumlar ders programı ve konuları yönünden de demokratikleştirilmelidir. Ders kitaplarının hazırlanışına öğretmen ve öğrenciler de katılmalıdır.

Eğitim kurumlarında verilen devrimci mücadele açısından son derece önemli bir kaç noktayı vurgulamak gerekir:

Mevcut düzen sınırları içinde, genel olarak bütün eğitim kurumlarında, özel olarak da öğretmen yetiştiren okullarda yapılacak düzenlemelerin sınırlı bir önemi olacaktır. Bu düzenlemelerin, bir bütün olarak burjuvazinin sömürü sistemi yıkılmadıkca, onun siyasi egemenliğinin yerine bütün halkın yönetimi gerçekleştirilmedikce bir şeyi değiştirmeyeceği ortadadır.

Eğitim kurumlarının bazı yüzeysel düzenlemelerle demokratikleştirilebileceği hayalinin bu gün revizyonist ve reformistler tarafından sistemli bir biçimde yaygınlaştırılması karşısında, bu noktanın iyi kavranılması gerekmektedir. Bu tür hayalciliklere karşı sistemli bir teşhir politikası izlenmelidir.

Öğretmen yetiştirme sorununa gerçek ve kalıcı çözüm (diğer bütün alanlarda olduğu gibi) emekci halkların kendi iktidarında mümkün olacaktır.

Bu tesbit, mevcut düzende bazı değişikliklerin yapılması için mücadele edilmemelidir gibi bir anlam taşımaz. (böyle suçlamalarda bulunan sivri zekalılar yok değil) Bu tesbitin anlamı, öğretmen yetiştiren kurumlardaki mücadeleyi devrim için eğitim mücadelesine ve genel devrimci siyasi mücadeleye bağımlı kılmak demektir. Bu bağlamda bütün eğitim kurumlarının içerik-biçim ve işleyiş yönünden gerçek anlamda demokratikleşmesi ancak devrimle sağlanacaktır.

Bu noktada hayalciliğe yer yoktur. Ecevit Hükümetinin eğitimle ilgili girişimlerini hep geriden izleyen TÖB-DER genel merkezi bu gün böyle bir hayalciliği örgütlemektedir. Genel merkez yönetici kliği, "eğitim alanındaki çalışmanın burjuvaziyi devirme mücadelesinin, bir parçası olduğunu" öğretmenlere zorla unutturmak istercesine çaba harcamaktadır.

Bu hayalcilik yıkılmadan, eğitimin demokratikleştirilmesi mücadelesinin, bir devrim sorunu olduğu kavranılmadan yapılan işler çıkmazın sürüp gitmesine yardım edecektir, o kadar.

Eğitim alanındaki mücadelemizin temel ekseni ve belirleyişi ne olacaktır?

Bu gün yapılması gereken iş, LENİN'in deyişiyle *"okulu burjuvazinin sınıf hakimiyet sisteminin bir aracı halinden, bu hakimiyetin devrilmesinin ve toplumun sınıflara bölünüşünün tamamen ortadan kaldırılmasının bir aracı haline çevirmek için çalışmadır"* (abç) (Toplu Eserler, C. 29, s. 133).

13 MAYIS, 4 HAZİRAN VE TÖB-DER'E İHANET ÇİZGİSİ

Istanbul Şube Kongresi 13 Mayıs'ta toplandı. Salonda hoş olmayan olaylar çıkması üzerine kongre ertelendi. Divan seçimlerini kazandıklarını iddia eden bir grubun 4 Haziran'da Genel Kurul yapacağını duyurmasından sonra Genel Merkez İstanbul Şubesinin faaliyetini durdurdu. Bunun üzerine "İlerlemeciler" mahkemeden aleyhte bir karar çıkartarak 4 Haziran'da bir Kongre düzenlediler ve kendi kendilerine gelin-güvey oldular. Daha sonra Genel Merkez 8 Haziran'da aynı mahkemeye itaraz ederek kararı düzelttirdi.

Bilinen çevrelerin kasıtlı çabaları ve burjuva basınının usta taktikleri ile gazeteleri ve bazı köşe yazarlarını günlerce meşgul eden olaylar nasıl gelişti?

13 Mayıs'ta toplanan kongrede iki büyük ittifak çekişiyordu: 1. Devrimci Öğretmen, Devrimci Demokratik Birlik, Özgürlük Grubu, Demokratik Merkeziyetçiler ve Demokratik Merkeziyetçi Birlik İttifakı; 2. Demokrasi İçin Birlik, Birlik Dayanışma ve Birlik Dayanışmacıların şike olarak ortaya çıkardığı Demokratik Solcu Öğretmenler Birliği İttifakı. Halkın Sesi, Halkın Kurtuluşu ve CHP'liler de ayrı listelerle seçimlere katılıyorlardı.

Divan seçimleri sırasında TÖB-DER açısından hiç de hoş olmayan olaylar oldu. Geçici yönetim kurulu başkanı sayım işini yapmak üzere her gruptan birer kişi çağırdı. Sonuçta, 12 kişiden oluşan sayım görevlilerinin grupların aldığı oy sayısını çok farklı tespit ettikleri görüldü.

Örneğin, Birlik Dayanışma ittifakının salondan aldığı oy, Birlik Dayanışmacı sayın görevlisine göre 970, öteki sayım görevlilerine göre ise 715-730 olarak belirlendi. Şube başkanı iki sayının ortalamasını aldı. Yani 850 oy almış oldu Birlik Dayanışma ittifakı. İtirazlara rağmen bu yol bütün sayım boyunca kullanıldı. Devrimci Öğretmen oyları sayılırken de aynı durum doğdu. Birlik Dayanışmacı görevli Devrimci Öğretmenin bir blokdan aldığı oyu 470 gösterirken, öteki görevliler 680 olarak gösteriyorlar, yine her iki sayının ortalaması alınıyordu.

Hiçbir genel kurulda görülmeyen bu tür usulsüz bir sayıma ilişkin yazılı ve sözlü itirazlar sürüp giderken Birlik Dayanışmacılar seçimi kazandıklarını iddia ederek divana zorla oturmak istediler. Genel kurula karşı girişilen bu saldırı öğretmen kitlesi tarafından püskürtüldü. 10 dakika sonra dışarda hazır bekleyen bir grup İGD'li tekrar saldırıya geçti ise de başarılı olamadı. Polis ise fırsattan istifade ederek önüne gelen öğretmeni jopladı.

Hiçbir namuslu insan, TÖB-DER'i ve divanı zorla ele geçirmek isteyen zorbalar karşısında sessiz kalamazdı. Öğretmenler örgütlerine sahip çıkmanın en güzel örneğini verdiler İstanbul'da. Olaydan az önce, Birlik Dayanışmacıların genel kurula katılan üyelerin isim ve imzalarını içeren listeleri çalmaları da göz önünde bulundurulursa, 13 Mayıs olayları basit bir kavga olmaktan çıkar. Gerçekte bu olay iki ayrı siyasi yoğunluğun bir çatışması değil, örgütlerine sahip çıkmak isteyen öğretmenlerin örgüt yıkıcılarının saldırılarına karşı örgütlerini ve kendilerini savunmalarıdır.

BİRLİK DAYANIŞMÁ KONRGREYİ SABOTE ETME HAZIRLIĞINDA

Kongre öncesi meşru yönetim kurulunu tanımamakta direnen Birlik Dayanışma şefleri, bir önceki dönemin üyelerinin incelenmesi sonucu 200 dolayında sahte üyenin açığa çıkmasıyla iyice hırçınlaşmışlardır. Sahte üyelerin içinde ilginç kişilere de rastlanmıştır. Örneğin İzmit'te terzilik yapan bir kişi İstanbul TÖB-DER şubesi üyesidir ve geçen yılki kongrede onlarca İGD'li ile birlikte oy kullanmıştır. (Öğretmen Okulu çıkışlı olup da herhangi bir yüksek okulda okuyan öğrencilerin tüzük gereği TÖB-DER'e üye olmasını "öğretmen dışı unsurların öğretmen iradesine tasallutta bulunmaları" gibi basit sözlerle yaygara yapanlar sanırız TÖB-DER'i baş harfinden dolayı terziler federasyonu zannetmişler).

İstanbul Şubesine sadece terziler ve İGD'liler mi üye edilmişlerdir? Hayır. Uzunköprü'de, Kartal'da, Gölcük'te öğretmenlik yapıp da hem o şubelerde hem de İstanbul Şubesinde oy kullanan nice fedakar(!) ve cefakar(!) öğretmenler vardır.

Bu yılki seçimlere yukardaki etkenlerin yardımı olmadan girmek zorunda kalan Birlik Dayanışmacı'lar seçimleri kazanamayacaklarını anlayınca kongreyi sabote etme hazırlığına girdiler. Bir sürü adi söylenti ve iftirayla da desteklenen bu hazırlığın bir amacı vardı: ŞUBE YÖNETİMİNE KENDİLERİNDEN BAŞKA KİMSEYİ SEÇTİRMEMEK. Başka bir deyişle Devrimci Öğretmen'in (ve ittifakının) seçilmelerini engellemek.

Stratejileri buydu. Bu uğurda Demokrasi İçin Birlik Grubu'na Genel Başkanlığı bile vermişlerdir. Birlik Dayanışma açısından İstanbul Şubesinin hem politik açıdan, hem de genel merkez seçimlerinde, delege sayısı bakımından büyük önemi vardı.

Revizyonizmin ideolojik olarak, çalışma tarzı olarak bütün çirkefliği ve kofluğu Birlik Dayanışma Şeflerinde somutlaşmıştır. CHP'li oldukları yolundaki yalanları teşhir edilince bu kez şike bir CHP grubu oluşturmuşlardır. "Demokratik Solcu

Öğretmenler Birliği" adını taktıkları bu paravan grup aracılığıyla Sosyal-Demokrat Öğretmenlerin oylarını almak istemişlerdir.

Bakınız, "Demokratik Sol Öğretmenler Grubu" adıyla seçimlere katılan CHP'liler yayınladıkları 2 Mayıs tarihli ve 6 No'lu bildirilerinde ne demektedirler:

"Demokratik Sol Öğretmenler Grubu olarak, yönetimde bulunduğu sıralarda, Birlik ve Dayanışma Grubu'nu, bu ortamın suçlusu olarak görmekteyiz. Bu kışkırtıcıları Demokratik Sol Öğretmenler Grubu tabanından kovduğumuz halde, *inatla ve ısrarla yanımızdan ayrılmak istemiyorlar.* Kendilerinin yarattığı ve kukla gibi harekete geçirdikleri yapay gruba "Demokratik Solcu Öğretmenler Birliği" adını taktılar. "Birlik ve Dayanışma" adının "Birlik" sözcüğünün Demokratik Sol tabana bir olta gibi atarak "dayanışma"larına birkaç kişi yakalamak istiyorlar. Bu oyunları tutmayacaktır"(abç)

Birlik Dayanışma Şefleri, bu kaşarlanmış revizyonistler, yarattıkları kukla grupla Demokrasi İçin Birlik Grubunu kullanarak sözde bir "birlik" oluşturdular.

Kendi yok oluş yazılarını yine kendileri imzalayan DİB temsilcileri, bu ünlü "tutarlı sosyalistlerimiz", teslim olmanın hesabını nasıl vereceklerdir bilemeyiz. Ama bildiğimiz bir şey var ki o da, hayali genel başkanlık uğruna "ilerleme"ye teslim olan DİB'cileri artık "işçi sınıfının politik örgütü" de kurtaramaz.

Kongre yerine yakın bir yere doktorlu ve hemşireli bir KREŞ açan ve 13 Mayıs tarihli Cumhuriyet gazetesinde Oktay Akbal'a Birlik-Dayanışma'nın desteklenmesi için bir yazı yazdırtan Birlik Dayanışma şefleri artık seçime hazırdı. Önceden de belirttiğimiz gibi, stratejik hedefleri *Devrimci Öğretmen ittifakının seçimi kazanmasını engellemekti.*

(DEVRİMCİ ÖĞRETMEN, İstanbul Şubesinin özgül durumunu dikkate alarak en geniş bir birlik oluşturma çabasına girdi ve bunda da başarılı oldu. Ana ilkeleri "Anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist olmak; eğitimin demokratikleştirilmesi için, grevli-toplu sözleşme hakkının söke söke alınması için, TÖB-DER'in bütünlüğünü korumak için mücadele" olan bir program etrafında birleşen Devrimci Öğretmen, Devrimci Demokratik Birlik, Özgürlük Grubu, Demokratik Merkeziyetçiler ve Demokratik Merkeziyetçi Birlik gruplarının oluşturduğu ittifak genel kuruldan zaferle çıkmayı garantilemiştir.)

HÜRRİYET-TERCÜMAN-POLİTİKA-YÜRÜYÜŞ

Olaydan sonra, kafası-kolu sarılı birkaç numuneyle gazete gazete dolaşan revizyonist Birlik Dayanışma şefleri, mağduriyetlerini(!) Hürriyet Gazetesi aracılığıyla bütün dünyaya ilan ettiler.

14 Mayıs tarihli Hürriyet'te çıkan şu haber başlığı ne anlatmak istemektedir:

Aşırılar TÖB-DER İstanbul Şubesi kongresinde ılımlılara ve CHP'lilere saldırdı."

DEVRİMCİ YOL'un 17. sayısında "Soldaki Şaşkınlık" başlığıyla bir yazı yayınlandı. Yazıda, yaşanılan günlerdeki siyasi gelişmelerin yönelimi ve devrimcilere yüklediği görevler belirtiliyordu. Özellikle 20 Mart Direnişinden sonra bütün revizyonist kulüplerin el birliği ile devrimcileri suçlamasının, 20 Mart'ın özünün reddedilişinin CHP'ye kuyrukçuluk olduğu belirtiliyordu. Revizyonist kulüpler, 20 Mart Direnişinin Ecevit tarafından suçlanmasından sonra şaşkına dönmüşler ve Direnişin sorumlusu olarak Devrimcileri göstermişlerdi. "Goşistlik ve aşırılık" suçlamalarıyla devrimcilere saldıran bu kişiler, kendilerini "ılımlı" olarak, "olaylara karışmamış" olarak, yani halis-muhlis tertemiz vatandaşlar olarak tanıtmaya özel bir gayret göstermişlerdi.

Ama yine de CHP'ye yaranamamışlardı.

Revizyonist kulüplerin şaşkınlığı hala devam ediyor olmalı ki, İstanbul TÖB-DER olaylarında da aynı gayretkeşliği gösterdiler. Ve Hürriyet gazetesi sayesinde "ılımlı" olduklarını kanıtladılar. Ilımlı olmaktan öte CHP'lilerin dövüldüğünü iddia edecek kadar zırvalayan Birlik Dayanışma Şefleri, (olay sırasında CHP'liler de "ilerlemeci" saldırganlara karşı tavır almışlardır.) yarattıkları provokasyonla Tercüman Gazetesinin ve Feyzioğlu'nun anti-komünizm edebiyatlarına malzeme hazırlamışlardır. 14 Mayıs tarihli Tercüman ve 15 Mayıs tarihli CGP bildirisi "komünistlerin ne kadar kötü ve vatan haini olduklarını" ispat için TÖB-DER İstanbul Şubesi genel kurulunda çıkan olayları anlatıp durmuşlardır.

Demek ki, Tercüman gazetesi ve Feyzioğlu henüz "ilerlemecilerin" ılımlı solcu olduklarına inanmıyorlar. Bunları inandırmak için revizyonistlerin ne yapması gerekiyor? Yapacakları tek şey var: Devrimcilere küfürü ve saldırıyı yoğunlaştırmak.

Devrimcilere her küfredişinizde faşist güçlerden bir puan alıyorsunuz bay revizyonistler. Küfre devam edin, yakında aklanır ve eğer hala bir nebze de olsa varsa tüm devrimcilik günahlarınızdan arınırsınız.

Hürriyet ve Tercüman olayları istismar eder de, Politika etmez mi?

Haftada bir TÖB-DER'in içişlerine karışmayı huy edinen Politika gazetesi, öyle yalanlar yazdı ki, insan neredeyse Türkiye'de yaşamadığını zannedecek. Politika'nın 15 Mayıs tarihli nüshasında, kendisini divan başkanı zanneden (aslında her kişinin böyle hastalıklar içinde olması doğaldır.) Süleyman Üstün tertiplere geçit vermeyeceğiz derken kendi yarattığı olayların sorumluluğundan kurtulmak istiyor olmalıydı. (Hoş Süleyman Üstün, en sonunda hırsını tatmin etti. Politika'da demeçleri ve resimleri yayınlandı. 4 Haziran'da da Birlik Dayanışma kongresinde başkanlık yaptı).

Süleyman Üstün DİSK'te yaptıklarının hesabının sorulmamasından cesaret alarak TÖB-DER'i de karıştırmak istiyorsa ona bunun pahalıya malolacak bir iş olduğunu hatırlatalım.

Yine aynı gazetede "tırmık"cılık yapan (KÖYLERDE ekinlerin biçilmesinden sonra dökülenleri, artıkları toplayanlara tırmıkçı denir) bir engin zekalı vatandaş da konu bulamamış olacak ki 3 gün arka arkaya yazı yazdı. Ve sonunda, İstanbul Şubesinde "ilerlemecilerin" karşısında bir grup olan çizgileri "anti-komünizm"le suçladı. Hırsızlık, löpçülük, üç kağıtçılığın ve soytarılığın komünizmle ilişkisini kuramadığımız için bu vatandaşın kendisini komünist olarak görmesinin nedenini pek anlayamadık.

Kendisi de anlayamamıştır ama ne yapsın zavallıcık! Para kazanmak için yazmak, pardon devrimcilere küfretmek zorunda.

İstanbul Şubesi ile ilgili tartışmalara bazı eski şahsiyetler de katıldı. Eski Genel Başkanlardan Ali Bozkurt, Politika gazetesinin 1 Haziran tarihli nüshasında "TÖB-DER'in öğrenci örgütü olmadığını" hatırlattı" başlıklı yazısında şanına yakışır bir ifşaatta bulundu. Ve Sayın Eski Genel Başkan sayesinde bütün herkes öğrendi ki TÖB-DER öğrenci örgütü değilmiş! Bu büyük katkısı için öğretmenler Sayın Ali Bozkurt'a şükranlarını sunmalıdırlar. Çünkü onun sayesinde öğrendiler TÖB-DER'in kendi örgütleri olduğunu...

Öğretmenler Ali Bozkurt gibilerinin engin tecrübelerinden yararlanmasını bilmezlerse ayıp ederler. İşte bu tecrübelerden biri daha: *"...ben inanıyorum ki TÖB-DER'in gerçek sahibi olan öğretmenler, en kısa zamanda örgütlerine sahip çıkıp,*

sorumsuz, ayakları havada, maceracı unsurları bünyesinden atarak (abç) *örgütü en kısa zamanda sağlıklı işlerliğe kavuşturacaklardır."*

Ne büyük söz, ne büyük tecrübe değil mi?

Tarih insanlara öyle işler yaptırır ki, köşenize çekilip kazandığınız saygıyı koruyacağınız yerde, burjuva siyasetinin etkisine kapılarak antika sözler edersiniz ve gülünç olursunuz.

Örnek mi istersiniz, o kadar çok ki...

Yürüyüş dergisi ise "işçi sınıfının politik örgütlenmesi" çizgisine uygun olarak bir davranışla görevini yaptı. Magazin dergisi olmaktan kurtulaym derken, bir iftira ve yalan dergisi olup çıktı.

23 Mayıs tarihli sayısında *"Nihayet beklenen oldu. Mücadelede* kaba kuvveti kendilerine tek yöntem olarak seçen *Devrimci Öğretmen adlı grup peşine takıldığı gençlik örgütünden de yararlanarak..."* diye feryat figan eden Yürüyüş "zorla ve kan dökerek" şubeyi teslim aldığımızı yazdı. 30 Mayıs tarihli sayısında ise, kendilerinin karşısında oluşan ittifaka "soysuz bir toplanma" diye küfretti.

Biz bu sözlere şaşmadığımız gibi, yazarlarının soyunuda araştırmadık. Çünkü buna gerek yoktu.

REVİZYONİZMİN YEDEĞİNE DÜŞENLER

13 Mayıs'tan sonra yukarıda örneklediğimiz türde bir kampanya başlatan revizyonizmin bu taktiği kısa sürede meyvesini verdi. Seçimlere Devrimci Öğretmenin müttefiki olarak katılan Devrimci Demokratik Birlik grubu bir anda aklını başına toplayarak(!) ve doğruyu keşfederek(!) Devrimci Öğretmen'i arkadan hançerledi. İttifaktan ayrıldı ve haftalık Kurtuluş dergisinin 21. sayısında şöyle buyurdu:

"Bu kışkırtmaya kapılan ve Demokratik Kitle Örgütlerinde garip homojenlik anlayışını sürdürenlerin de bu sonuçta ciddi payları olduğunu belirtmeliyiz."

KSD, istediği kadar karnından konuşma yöntemini sürdürsün, bu sözlerden kimin suçlandığı belli. Şöyle demek istiyor olmalı:

Birlik Dayanışma kışkırtmaya girişti. DÖ'de buna kapıldı ve olaylarda DÖ'nin de ciddi payı vardır. (Okuyucu kışkırtmaya gelme işi ile DKÖ'lerinde "garip homojenlik anlayışını" savunma işinin ne gibi bir ilişkisi olduğunu soracaktır. Haklı da. Ne de olsa KSD söylüyor bunları.)

KSD'nin DÖ'nin kışkırtmaya gelip gelmediğini araştırmaması doğal sayılabilir. Ancak, kendi sempatizanlarının o gün ne yaptığını da mı araştırmadı? Taraftarlarına bir sorsun, kışkırtmaya mı geldiler, kendilerini mi savundular?

Devrimci Demokratik Birlik Grubu, "İlerlemecilerin" 13 Mayıs olaylarını çarpıtma ve DÖ'ni suçlu gösterme kampanyasına destek olmaya ne zamana kadar devam edecek.

Oportünizmin bilinen karakteridir. Her önemli olayda, her kritik anda yalpalar, ne yapacağını bilemez. Revizyonizmin o çirkin kampanyası DDB yöneticilerini öyle etkilemiş ki, kendilerinin de doğruluğuna inandıkları bir olay için bizden öz eleştiri istiyorlar. Birlik Dayanışma olayın sorumlusu olarak Devrimci Öğretmen'i gösterirken, dostlarımız da aynı yolu tutuyorlar ve böylece revizyonizmin yedeğine düşüyorlar.

Genel Merkez seçimlerinin yaklaştığı şu günlerde böyle davranışlar bir rastlantı mı acaba?

4 HAZİRAN KONGRESİ VE BAZI DERSLER

Bu gelişmeler üzerine İstanbul Şubesinin faaliyetine ara veren Genel Merkez, (ki bu tavırda Birlik Dayanışmanın saldırılarından ürkmenin bir ifadesidir.) bir ölçade rahatladığını zannederken mahkeme Şube ile ilgili kararı bozuyordu. Böylece Birlik Dayanışma gazetelere verdiği ilan doğrultusunda 4 Haziran'da Kongre yapma hak(!)kını kazandı. Ve Süleyman Üstün Cumhuriyet Gazetesine "kongrenin yasal olarak toplandığını, bu konuda mahkeme kararı olduğunu" belirterek hırsını tatmin etti.

4 Haziran'da yapılan Birlik Dayanışma kongresi (ki katılanların çoğu İGD'li idi) burjuva yasalarına sığınarak TÖB-DER de yeni bir dönemi başlatıyordu: Mahkemeler dönemini.

140.000 lira açıkları ve daha birçok usulsüzlükleri olduğu halde eski Birlik Dayanışmacı yönetim kurulunun mahkemelik olmaması için, (çünkü bundan TÖB-DER zarar görecekti...) sorumlu davranan İstanbul Öğretmenlerinin aksine, Birlik Dayanışmacı şefler yaptıkları usulsüz kongreye gelmedikleri için geçici yönetim kurulunu mahkemeye veriyorlar ve bunu da Politika'da övünerek açıklıyorlardı. Rezaletin bu kadarı da görülmemişti.

Usülsüz 4 Haziran kongresini meşru gösterebilmek için CHP Genel Sekterei Mustafa Üstündağ ve CHP milletvekili Mustafa Gazalcı'dan mesaj okutturanlar biraz daha gayret etseler ve ECevit yurda dönmüşken bir de ondan mesaj okusalar, sanırız daha etkili olurlardı.

Ancak iş işten geçti. 8 Haziran'da aynı mahkeme bütün o yasallık iddialarını bir çırpıda sildi ve kongrenin usulsüz olduğunu, şubenin faaliyetine Genel Merkez kararı gereğince ara verildiğini bildirdi.

Ve yazık oldu Mustafalara...

Peki şimdi ne olacak? Mahkemeleri ağlama duvarı yaparak yasal olduklarını kanıtlamak isteyenler mahkemenin son kararını yasal bulmayacaklar mı? Belki de bulmayabilirler ve yeni dümenler çevirirler.

Ama boşuna. Belki mahkemelerden aklanırsınız, ama öğretmen vicdanından asla aklanmayacaksınız.

13 Mayıs olayları ve daha sonraki gelişmeler, (ayrı kongre toplanması, vb.) Birlik Dayanışma şeflerinin nasıl bir çizgi üzerinde *ilerlediklerinin* açık bir kanıtıdır. "Benden olmayan örgütler batsın" anlayışındaki ilerlemeciler TÖB-DER'e tuzak kurmakla meşguldür.

Bu tuzağın boşa çıkarılması mücadelesi kararlılık ister. Genel Merkez Yöneticileri bu konuda sürekli geri adım atmışlardır. Hele, 23 Haziranda aldıkları karar, sadece geri bir adım olma özelliği değil gelecek için kurulan tutarsız hesapların kötü bir örneği olma özelliği de taşımaktadır. Karar gereğince şube, yeni atanan 5 kişilik "tarafsız" bir yönetim kurulu tarafından yeniden açılacak ve en kısa zamanda kongresini tamamlayacaktır. Bu kararla genel merkez yöneticileri sanırız Genel Merkez seçimlerinde yalnız kalmamak için yeni bin operasyon başlatmışlardır. Uzun süredir CHP hükümetine hiç muhalefet etmemeleri ile birlikte düşünülürse bu kararın mahiyeti anlaşılır. İsteyen kendisini yalnızlığa terkedebilir (buna karışmayız), ancak bu terkediş, TÖB-DER'de *sağ* bir yönetimi işbaşına getirmek gibi bir sonuç doğurursa bunun hesabı "sosyalist" geçinenlerden sorulur. Karar, Genel Merkez Seçimleri için bir yatırımdır, fakat pahalı bir yatırım...

Şimdi Istanbul öğretmenlerinin en çok ihtiyaç duyduğu şey BİRLİK'tir. Bu birlik ise ancak doğru ve ilkeli bir program temelinde sağlanabilir. 13 Mayıs'tan bu yana süren olumsuzlukların öğretmenler arasında yaygınlaşmasının ve bunun giderek TÖB-DER'den soğuma havasına dönüşmesinin önüne geçilmelidir.

Devrimci Öğretmenler, şimdi daha bir hırslı ve daha bir kararlı olarak kitle çalışmasını sürdürmelidir, ve örgüt içi demokrasiden yana gruplarla sağlıklı diyaloglar kurmalıdırlar.

Öteden beri TÖB-DER içerisinde devrimcilerin yönetimi kazanmaması için öğretmenlerin en gerici kanadını (Ata-Der'i vb.) örgütleyen Birlik Dayanışma şefleri şunu unutmasınlar ki, iktidara göre renk değiştiren MC döneminde öğretmenleri ihbar eden ve TÖB-DER düşmanlığını kendilerine şiar edinenlerin oylarına devrimciler itibar etmeyeceklerdir. Ve böylelerine de TÖB-DER'i teslim etmeyeceklerdir.

SAYIN OKTAY AKBAL

Cumhuriyet Gazetesi Yazarı

13 Mayıs 1978 tarihli Cumhuriyet Gazetesinin Oktay Akbal köşesinde Devrimci Öğretmenler hakkında bir yazı yayınlanmıştır.

Buna karşın, gönderdiğimiz düzeltme mektubu Oktay Akbal tarafından yayınlanmamıştır.

Aşağıda gönderdiğimiz mektubu aynen yayınlıyoruz.

13 Mayıs 1978 tarihli Cumhuriyet gazetesinde çıkan bir yazınız üzerine size bir mektup yazarak gerekli düzeltmenin yapılmasını rica etmiştim. Ancak, mektubumun size 18 Mayıs'ta teslim edilmiş olmasına rağmen bugüne dek sizden herhangi bir yolla cevap alamadım.

Dürüst bir demokrat olarak tanınan size bu davranışı yakıştıramadığımı bilmelisiniz.

Size gönderdiğim mektubu sütununuzda niçin yayınlamadığınızı bilmiyorum. Ancak, bildiğim bir şey varki, o da 13 Mayıs'taki yazınızın o gün yapılacak olan TÖB-DER İstanbul Şubesi seçimlerine katılan DEVRİMCİ ÖĞRETMEN GRUBU aleyhine bir işlev görmesidir. Size gönderilen her mektubu, doğruluğunu eğriliğini araştırmadan sütununuzda yayınlamak gibi bir alışkanlığınız mı var yoksa Sayın Akbal?

13 Mayıs'ta mektubunu köşenizde yayınladığınız okuyucunuz, genel geçer birkaç cümleden sonra şöyle diyor:

"Aksaray Şubesi yedi-sekiz grup adıyla seçim kampanyasını açtı. Fakat son hesaplaşmada iki grubun çarpışacağı anlaşılıyor. Bunlardan biri ve en güçlü görüneni Birleşme-dayanışma. Ötekisi DEVRİMCİ ÖĞRETMEN. Dayanışmanın görüşleri yurdumuzun gerçeklerine daha yakın görünüyor. (...) Öteki grup daha heyecanlı daha uzlaşmaz bir görünümde. Endişemiz, TÖB-DER İstanbul Şube Yönetim Kuruluna, her işi bir yana bırakıp Milli Eğitim Bakanlığı ile ve özellikle İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü yönetimi ile gereksiz bir çekişmeye girmek isteyenlerin seçilmesidir."

Mektupta denmek istenen, öğretmenlere empoze edilmek isteneni sanıyorum siz de anlamışsınızdır. 13 Mayıs'ta yapılan İstanbul Şube kongresine katılacak öğretmenlere siz köşenizden şöyle dediniz:

"Öğretmenler, eğer oylarınızı Devrimci Öğretmen grubuna verirseniz çok kötü olur. Sakın bu heyecanlı ve uzlaşmaz kişilere oy vermeyin, v.s."

Evet Sayın Akbal! Sıradan vatandaşlar bile, sizin ne demek istediğinizi anlamıştır.

13 Mayıs'ta olaylı bir biçimde sonuçlanan İstanbul Kongresini o yazınızın etkilemediğini iddia edebilir misiniz?

Şu sözlerinizin ne anlama geldiğinin farkında mısınız?

"Ortanın solunda bir hükümeti, bir eğitim yönetimini zor durumda bırakacak kimseleri iş başına getirmek bağışlanmaz bir yanılgı olacaktır."

Birleşme-Dayanışma adındaki grup, sizin uyarılarınızı dikkate alarak, yani "bağışlanmaz yanılgı"ya düşmemek için yani Devrimci Öğretmen'in seçilmemesi için kongreye saldırmış ve olay çıkarmıştır.

Ortanın solunda bir hükümeti zor durumda bırakma iddiasına gelince:

Sahibi bulunduğum DEVRİMCİ ÖĞRETMEN dergisinin görüşlerini benimseyip-savunan öğretmenler, bugün yüzlerce TÖB-DER Şubesinin yönetimindedir. Bizim görüşlerimiz bellidir. Baskı adedi 15.000 olan dergimiz ve çşetli yayınlarımızdan bizim görüşlerimizi öğrenebilirsiniz. Lütfen bu zahmete katlanın.

Biz Marksistiz Sayın Akbal. Marksizmi-Leninizmi öğrenip bu yolda mücadele etmeye çalışıyoruz. CHP hükümetini de bu açıdan değerlendiririz. Ama elbette CHP ile AP'yi aynı kefeye koymayız. CHP'yi zor durumda bırakmayalım diye doğru bildiklerimizi söylemekten de çekinmeyiz. Çünkü bizi esas olarak emekçi halklarımızın devrimci mücadelesi ilgilendirir. Biz, o mücadeleyi daha ileri götürmek için uğraşırız. Ve yine bizi ancak, emekçi halklarımızın devrimci mücadelesinin zor durumda bırakılıp bırakılmaması ilgilendirir. Daha ötesi, halktan yana geçinenlerin, ilerici geçinenlerin yıllardır bir esaret mantığı olarak sürdüregeldikleri şu "ehven-i şer mantığı"nı artık bir tarafa bırakmalısınız. Gerçekten halktan yana ve devrimci olabilmek için bu yoksulluk, sömürü ve zulmün biraz daha azına ebediyen ve kölece razı olmaktan daha ilerde bazı şeylere ihtiyaç vardır... Bunu —artık— öğrenmek gerekiyor.

Cumhuriyet gazetesindeki köşenizi, TÖB-DER içindeki grupların emrine verişinizi biz bu açıdan değerlendiriyoruz ve davranışınızı olumlu bulmuyoruz. Bir demokrat olarak sizin göreviniz, sanıyorum faşistlerle ve karşı-devrimcilerle uğraşmak olmalıdır. Bizi eleştirecekseniz, görüşlerimizi eleştirin. Dedikodu ve gerçek olmayan iddialarla hiç kimse bir yere varamaz.

Size yazdığım mektubu köşenizde yayınlamadığınız için, bu mektubumu "açık mektup" olarak yayınlamayı uygun gördüm.

Hatalı tutumunuzun düzeltilmesi gereğini tekrar hatırlatmak isteriz.

Saygılarımızla,

Mehmet Kök
Emperyalizme ve Faşizme Karşı
DEVRİMCİ ÖĞRETMEN
Dergisi Sahibi ve Sorumlu Müdürü

ÖĞRENMEK ÜZERİNE

Eksi kapitalist toplumun bize bıraktığı en büyük kötülük ve talihsizliklerden biri, kitapların pratik yaşamdan tam kopukluğudur. Çünkü içinde her şeyin mümkün olan en iyi biçimde tanımlandığı kitaplara sahiptik, ama çoğu durumda, bunlar, kapitalist toplumu yanlış bir biçimde tanımlayan en iğrenç ve en ikiyüzlü yalanları içeren kitaplardı.

Eski okul bir sabahlama okuluydu; öğrencileri, beyni tıkayan ve genç kuşağı bir tek modele göre biçimlemiş bürokratlar haline dönüştüren bir yığın yararsız, yüzeysel, boş bilgiyi yutmaya zorlluyordu. Ama bundan, insan bilgisinin biriktirdiklerini edinmeden, komünist olunabileceği sonucu çıkarmaya kalkışırsanız büyük bir hata işlemiş olursunuz. Komünizmin kendisinin bir sonucu olduğu bilgi toplamını edinmeden, komünist sloganları, komünist bilimin sonuçlarını öğrenmenin yeterli olacağını düşünmek yanlış olur. Marksizm, komünizmin insan bilgisi toplamından nasıl doğduğunun bir örneğidir.

(.....)

Sabahlamaya gereksinmemiz yok; ama her öğrencinin kafasını temel gerçeklerle geliştirmeye ve yetkinleştirmeye gereksinmemiz var. Çünkü eğer edindiği tüm bilgiler kafasında özümlememişse, komünizm, hükümsüz, bir şey, salt bir tabela, komünist de salt bir palavracı haline gelir. Bu bilgiyi özümlemekle kalmamalı, ayrıca da eleştirel bir biçimde özümlemelisiniz, öyle ki, kafanızı, yararsız fazlalıklarla doldurmak yerine, modern eğitim insanı için vazgeçilmez olan bütün gerçeklerle zenginleştirebilirsiniz. Eğer bir komünist, ciddi ve sıkıbirçok çalışma yapmadan eleştirel olarak incelenmesi gereken olguları anlamadan, edindiği hazır sonuçlar yüzünden komünizm ile övünmeyi tasarlamışsa, çok acınacak durumda bir komünist olacaktır. Böyle bir yüzeysellik, kesinlikle çok tehlikelidir. Eğer az bildiğimi biliyorsam, daha fazla öğrenmeye çalışırım. Ama bir insan komünist olduğunu ve hiç bir şeyi iyice öğrenmeye gereksinmesi olmadığını söylüyorsa, hiç bir zaman komüniste benzer biri olamayacaktır.

Eski okul, kapitalistlerin gereksinme duyduğu hizmetçiler yetiştiriyordu.Eski okul bilim adamlarını kapitalistleri hoşnut edecek şeyleri yazmak ve söylemek zorunda olan insanlar haline getiriyordu. Bu yüzden bu okulu kaldırmalıyız. Ama onu kaldırmamız gerektiği gerçeği, ondan insanlığın biriktirdiği ve insan için önemli olan her şeyi almamamız gerektiği anlamına gelir mi? Kapitalizm için gerekli olan ile komünizm için gerekli olan arasında bir ayırım yapmamız gerekmediği anlamına gelir mi?

Burjuva toplumunda çoğunluğun iradesine karşı olarak kullanılan eski talimçavuşu yöntemlerinin yerine, birleşmemiş, büyük bir ülkenin topraklarına yayılmış ve dağılmış milyonlarca ve yüzmilyonlarca insanın iradesini birtek irade haline dönüştürmek üzere, eski toplu ma karşı duydukları kini, bu savaş için güçlerini birleştirmek ve örgütlendirmekteki kararlılıkları, yetenekleri ve hazır oluşlarıyla birleştiren, işçilerin ve köylülerin sınıf bilincine sahip disiplinini koyuyoruz; çnkü bu tek irade olmaksızın yenilgi kaçınılmazdır. Bu dayanışma olmaksızın işçilerin ve köylülerin bilinçli disiplini olmaksızın davamız umutsuz olacaktır. Bu olmaksızın dünyadaki kapitalistleri ve toprak sahiplerini yenemeyeceğiz. Bırakın bu temel üzerinde yeni bir toplum kurmayı, temeli sağlamlaştırmayı bile başaramıyacağız. Bunun gibi eski okulu reddederken eski okula karşı kesinlikle meşru ve esaslı bir kin beslerken, eski okulu yıkma heveslerine değer verirken, eski öğretim sisteminin, eski sabahlamanın, eski eğitimin yerine, insan bilgisinin bütününü edinme yeteneğini, bu bilgiyi komünizmin makine gibi ezberlenmiş bir şey değil kendinizin üzerinde düşündüğü bir şey olacağı modern eğitim açısından kaçınılmaz olan sonuçları kapsayacağı bir biçimde edinme yeteneğini koymamız gerektiğini anlamalıyız.

(.....)

Komünist olarak kendinizi eğitmelisiniz. Gençlik Birliğinin görevi, pratik faaliyetlerini öyle bir biçimde örgütlemektir ki, üyeleri, öğreterek örgütlenerek birleşerek ve savaşarak kendilereni ve ona önder gözü ile bakan herkesi eğitebilsinler; komünistleri eğitebilsinler. Bugünün gençliğini yetiştirmenin eğitmenin ve onlara öğretim vermenin tüm amacı onları komünist ahlakla doldurmak olmalıdır.

Bu kuşak, komünizmi ancak çalışmalarındaki eğitim ve öğrenimindeki her adımı proleterlerin ve çalışan halkın eski sömürücü topluma karşı verdiği sürekli mücadele ile birleştirerek öğrenebilir. Bize maneviyattan sözedildiğinde şöyle diyoruz: komünist için, tüm maneviyat, bu sağlam, birleşmiş disiplinde ve sömürücülere karşı bilinçli mücadelede yatar. Biz önsüz, ve sonsuz bir maneviyata inanmıyoruz ve maneviyata ilişkin tüm masalların hilekarlığını teşhir ediyoruz. Maneviyat, insan toplumunun daha yüksek bir düzeye çıkmasına ve emek sömürüsünden kurtulmasına yardımcı olma amacına hizmet eder.

(.....)

Öğretim, eğitim ve öğrenim, yalnızca okulla sınırlanmış ve yaşam fırtınasından kopmuş olsaydı, bunlara inanmazdık. İşçiler ve köylüler, toprak sahipleri ve kapitalistler tarafından ezildiği ve okullar, toprak sahiplerinin ve kapitalistlerin ellerinde kaldığı sürece, yetişen kuşak kör ve cahil kalacaktır. Ama bizim okulumuz gençliğe, bilginin temellerini komünist görüşlerini bağımsız olarak geliştirme yeteneğini vermelidir; onları öğrenim görmüş kişiler yapmalıdır. İnsanların okula devam ettikleri zaman sırasında, onları sömürücülere karşı kurtuluş mücadelesine katılmaları için eğitmelidir. Genç Komünist Birliği, ancak öğretim, eğitim ve öğrenimindeki her adımı, tüm çalışan halkın, sömürücülere karşı genel mücadelesi ile birleştirdiği zaman, yetişen komünist kuşağın birliği adına layık olacaktır. Çünkü çok iyi biliyorsunuz ki, eski burjuva sistem, dünyanın geri kalan kısımlarında mevcutken Rusya tek işçi vumhuriyeti olarak kaldıkca, biz onlardan daha zayıf olacağız; ve ancak sağlam ve birlik içinde olmayı öğrenirsek, daha ilerdeki mücadelede zafer kazanacağız ve - güçlenmiş olarak- gerçekten yenilmez hale geleceğiz. O halde komünist olarak tüm yetişen kuşağı örgütlemeniz ve birleştirmeniz ve bu mücadelede bir eğitim ve disiplin örneği vermeniz gerektiği anlamına gelir. İşte o zaman komünist toplumun yapısını kurmaya başlayabilecek ve onu tamamlayabileceksiniz.

MEYAK soygununa hayır!..

Yıllardan beri bütün memurların maaşlarından zorla kesilen paraların MEYAK adı verilen ve yasası, yönetmeliği bulunmayan bir kurumda toplandığı ve bu paraların tekellere kredi olarak aktarıldığı bilinin bir gerçektir.

CHP'li Maliye Bakanı, son yaptığı bir açıklama ile MEYAK kanununun çıkarılacağını belirtmiştir.

Böylece, memurların paralarının cebri tasarruf yoluyla tekellerin hizmetine sunulması "yasallaşmış" olmaktadır. CHP minareye çalanlara "yasal" kılıfı hazırlamıştır.

MEYAK la ilgili CHP tasarısı MEYAK soygununu ortadan kaldırmaktan uzaktır. Tasarının Mecliste görüşülmesi sırasında önemli bir değişiklik olmayacaktır. MEYAK'in OYAK gibi bir kurum haline dönüştürülmesi çabalarına karşı çıkılmalıdır.

MEYAK la ilgili taleplerimiz şunlardır:
1- (a) Milli Eğitim Bakanlığı bütçesinden maaş alan tüm memurların MEYAK kesintileri faizleriyle birlikte İlkokul Öğretmenleri Sağlık ve Sosyal Yardım Sandığına devredilmeli ve adı geçen sandığın statüsü, bugünkü işleyişi saklı kalmak koşuluyla bu duruma uygun olarak değiştirilmelidir.
(b) Diğer Bakanlıklara bağlı memurların kesintileri ise Emekli Sandığına devredilmeli ve Emekli Sandığının statüsü değiştirilerek yönetimi memurlara bırakılmalıdır.

2- Veya bütün memurların MEYAK kesintileri Emekli Sandığına devredilmeli ve sandık memurların demokratik yönetimine bırakılarak memurların çıkarları doğrultusunda çalıştırılmalıdır. (Ucuz konut yapımı, vb.)

3- Bunların gerçekleşmemesi halinde MEYAK kesintileri faizleriyle birlikte geri ödenmelidir.

TEKELLERİN KREDİ KAYNAĞI OLACAK BİR MEYAK'A HAYIR!

MEYAK SOYGUNUNA SON!

İLKÖĞRETİMDEKİ ADALETSİZLİĞİ ÜCRET GİDERİLMELİDİR

TÖB-DER Ankara Şubesi Başkanı Seyfettin Bican:

Geçtiğimiz günlerde Hükümet, 439. Sayılı Yasada değişiklik yaparak ilkokul öğretmenlerine de ek-ders ücreti ödenmesi için çalışmalara başlamıştı. Hükümetin ilkoul öğretmenlerine 20 saat maaş karşılığı, 10 saat da ek-ders ücreti alabilirler şeklindeki önerisine karşı yürüttüğümüz mücadele başarıya ulaştı. İlkokul öğretmenlerinin 18 saat maaş karşılığı; 12 saat ek-ders ücreti almaları gerektiği şeklindeki önerimiz Meclis ve Senatoda kabul edildi. Basın toplantısı, bildiriler ve ilgililerle görüşmeler yoluyla bir ölçüde de olsa yasa da yaptırılan düzeltmelerin şimdi Bakanlar Kurulu kararnamesiyle düzenlenip yürürlüğe konması gerekiyor. Bakanlara ve ilgililere birer mektup yazarak kararnamenin bir an önce hazırlanmasını ve aşağıdeki önerilerin dikkate alınmasını istedik.

ÖNERİLERİMİZ:

1- İlkokul öğretmenlerine "ek ders ücreti" karşılığı verilecek olan ücret eşit olarak ele alınmalıdır. Normal öğretim, ikili üçlü-dörtlü öğretimde ücretlendirme açısından derecelendirme yapılmamalıdır. Her öğretmen *eşit ücret* almalıdır.
2- Her öğretmenin, haftada, normal ders saatinin dışında, "ek maddenin" ilk paragrafının son cümlesinde de belirtildiği gibi kanun, tüzük, yönetmelik ve eğitim programlarında verilen görevlerin yerine getirilmesi için, ders dışı olarak, *5 saat karşılığı ücret, ayırım yapılmaksızın, mutlaka verilmelidir.*
Öğretmenlere normal ders çalışmalarının dışında olarak günlük çalışmalarının planlanması, öğrencilerle birlikte yapacakları çalışmalar ve öğretmenin bireysel çalışması için, bir iş gününde ders dışı etkinlik olarak en az bir saatlik (haftada 5 saat) zaman ayrılmalı ve bu ücretlendirilmelidir.
3- Öğretmenlerin katılmaya zorunlu tutuldukları kurs, seminer, v.s. gibi çalışmalar ücretlendirilmelidir. Eğer bu çalışmalar, öğretmenin bulunduğu (özellikle köy öğretmenleri için) bölge dışında kaza veya ilde ise ayrıca yolluk ve yevmiye verilmelidir. Bu, "ek ders ücreti" nin ayarlanmasıyla gerçekleştirilir.
4- Öğretmenlerin bayram öncesi ve bayram çalışmaları için aylemli günler dışındaki görevleri ücretli olarak ele alınmalıdır. Çünkü bu günlerde tüm Devlet Memurları izinli sayıldıkları halde ilkokul öğretmenleri okullarında görevli sayılmaktadırlar.
5- Beden Eğitimi, Müzik, Resim Derslerinde branşlaşmış ilkokul öğretmenlerinin durumları göz önünde tutulmalı, diğer öğretmenlerle eşit olarak ücretlendirilmeleri sağlanmalıdır.
6- Okul Müdürlerinin ve branşlaşmış öğretmenlerin derse girmeleri sınıf öğretmenlerinin ücretlerini etkilememelidir.

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

Sahibi ve Sorumlu Müdürü:
MEHMET KÖK

Yazışma Adresi:
PK 602, Kızılay/ANKARA

Baskı:
EM-AŞ Ofset Tesisleri

Abone Koşulları
Yurt İçi: Yıllık 60 TL, 6 Aylık 60 TL
Yurt Dışı: Yıllık 120 TL, 6 Aylık 60 TL.
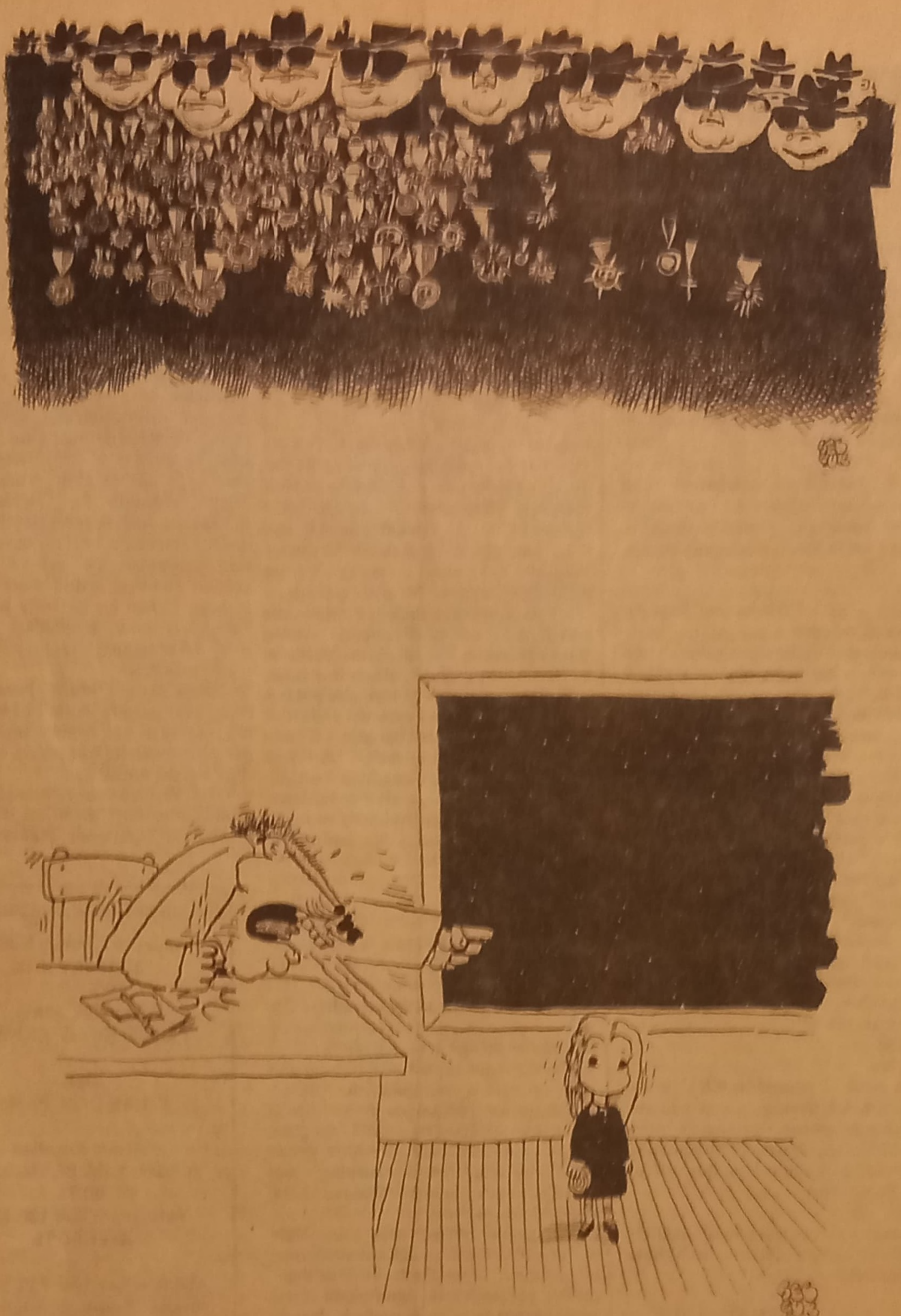
Abone olmak için PTT'ye başvurarak Tuncer Özdemir adına Posta Çeki No: 102075'e para yatırılması yeterlidir.